



- Tað er ikki ein synd at drekka øl í Týsklandi. Kirkjurnar skipa fyri ølveitslum av og á, sigur Annika, sum heldur, tað kann tykjast í so knivskorið í Føroyum, tá tað kemur til slíkt

Fjórða ættarlið sum bryggjari

27 ára gamla Annika Waag úr Klaksvík er í læru sum bryggjari í Berlin í Týsklandi. Hon er tað fjórða ættarliðið í síni familju, ið fær útbúgving av hesum slag. Hon heldur, at tað andaliga og tað verðsliga eru nógv tættari upp at hvørjum øðrum í Týsklandi enn í Føroyum

SAMRØÐA

Solby A. Eliassen

Í fleiri ættarlið hava føroyskir bryggjarar frá Føroya Bjór givið okkum tað vælsmakandi bjórið, sum føroyingar kunnu vera stolt-ir av. Sosialurin hevur tosað við Anniku Waag, sum er í læru sum bryggjari í Berlin.

- A mest sum øllum barrum og pubbum í Týsklandi hanga krossar og halgimenni á veggjunum, sigur Annika.

- Tað kann tykjast, sum tað er eitt meiri náttúrligt samband imillum tað andaliga og tað verðsliga lívið har enn í Føroy-um, heldur hon.

Millum annað greiðir hon frá, at gamalt er í Týsklandi, at bryggjariini hava tilknýti til kirkjurnar. Annika hevur verið og vitjað eitt so kallað klostur-bryggjari, har nunnur arbeiða.

- Tað var eitt sindur løgið at siggja nunnur til arbeiðis á einum bryggjarii og serliga sum bryggjarar. Tað er so í øllum

førum ikki tað, eg eri von við á Føroya Bjór, hóast har eru nógv góð fólk. Men tað er púra vanligt í Týsklandi, sigur Annika.

Annika sigur, ølmentanin í Týsklandi, serliga í Suður-Týsk-landi, er sera sterk og gomul. Í Suður-Týsklandi liva katolikkar og protestantar lið um lið, men bróðurparturin er katolikkar.

Annika sigur, at hetta sæst aftur í mentanini ella ølmentanini.

- Tað er ikki ein synd at drekka øl í Týsklandi. Kirkjurnar skipa fyri ølveitslum av og á, sigur

Annika, sum heldur, tað kann tykjast í so knivskorið í Føroyum, tá tað kemur til slíkt.

Gongur í skúla í Berlin

Annika er útbúgvin matvøru-verkfrøðingur. Hon skrivaði høvuðsritgerð um ølsmakk. Hon bryggjaði ymisk ølslog, sum blivu kannað kemiskt og pro-fessionellir ølsmakkarar royndu eisini ølið.

- Eg valdi bryggjara ella bryggjameistara, sum tað eitur í

Týsklandi, av mínum áhuga fyri tí, sigur hon.

Annika er dóttir Elisú og Einar Waag, sum er stjóri á Føroya Bjór. So tað er ikki at taka munin ov fullan at siga, at hon hevur slitið sínar barna-skógvar tætt upp at bryggjara-yrkinum.

Tá Annika verður liðug sum bryggjari, verður hon fjórða ættarliðið í sínari familju við hesi útbúgving.

- So man kann gott siga, at eg havi arvað áhugan, sigur Annika



- Týskarar eru sera áhugaðir í Føroyum. Og nógvir vita eisini eitt sindur um okkum. Serliga aftan á, at tað gjordist greitt, at vit skulu spæla ímóti Týsklandi í undankappingini til EM, sigur Annika

smílandi.

Annika gongur á einum skúla, sum er knýttur at tí Tekniska universitetinum í Berlin.

- Eg valdi skúla út frá góðsku, sigur Annika og visir á, at slagorðið hjá skúlanum er: Góðska fram um alt. Tað eru aðrir bryggjaraskúlar í Týsklandi, men Annika metti júst henda skúlan at vera góðan, tí hann er knýttur at einum universiteti, sum ger, at tey kunnu fylgja við í menningini í yrkinum.

- Vit fáa allatiðina tað nýggjsta at vita innan yrkið, og tað ger tað upp aftur meir spennandi og áhugavert. Tí hóast vinnan er gomul og kryddað við siðum, so hendir alla tíðina okkurt nýtt. Ein øl er ikki bert ein øl, staðfestir Annika.

Á skúlanum ganga fólk alla-staðni úr heiminum og í flokkin-um hjá Anniku eru, umframt týskarar, fólk úr millum annað Peru, Thailandi, Argentina, Japan, USA og Kanada. Annika er einasti føroyingurin. Umframt hana er bert ein onnur kvinna í flokkinum, og hon er úr Japan.

- Men tað verður so sanniliga ikki gjordur munur á kyninum, sigur Annika við einum smíli.

- Doktorarnir og professararnir í øli á skúlanum fara um okkum við virðing. Vit verða mett á jøvnum føti, og tað ger alt bara nógv betri og hugaligari enn tað longu er frammanundan.

- Skúlin er altjóðaður, og eg haldi, tað er sera áhugavert at hitta fólk úr øðrum londum við aðrir mentan og siðvenjan. Tað er sera lærufríkt. Hóast vit eru úr ymiskum londum, so er saman-haldið í flokkinum einastandandi gott, greiðir Annika frá.

Skúladagarnir og ikki minst dagarnir, tey eru í starvsvenjing, eru sera langir og strevnir, men Annika sigur, at tað góða saman-haldið í flokkinum ger, at tað ikki virkar so strevið.

Hon greiðir frá, at ein dagur í starvsvenjing lættliga kann vera einar 12 -14 tímar langur, har

byrjað verður klokkan seks á morgni.

Starvsvenjingin á skúlanum er skipað á tann hátt, at tey skulu á fimm ymisk stöð, sum skúlin velur fyri tey. Har skulu tey gera alt dagligt arbeiði, sum fer fram á einum bryggjarii. Umframt aðrar uppgávur eisini.

Føroya Bjór øl gott skoðsmál

Spurd um, hon nakrantíð hevur havt øl frá Føroya Bjór við til Týsklands, játtar Annika.

- Eg hevði øl við í skúla til professionellar smakkarar, sum góvu ølinum gott skoðsmál. Ølið vakti ans millum tey. Tað stóð ikki aftan fyri tað týska ølið, sum varð smakkað hasar dagarnar.

Annika greiðir frá, at ein kann ikki skera alt tað týska ølið um ein kamb.

- Uttan at fara inn á ov nógv tekniskar frágreiðingar, so kann eg siga, at tað eru ymiskar nuancer frá bryggjarii til bryggjari. Tað finst gott øl og minni gott øl í Týsklandi sum alla aðra staðni.

Men eitt, sum er serligt her, er at nógv av ølinum er bryggjað eftir eini gamlari matvørulóg frá 1516.

Týskarar kenna Føroyar frá fótbóltinum

Tað eru umleið 1200 bryggjariir í Týsklandi og helmingurin av teimum eru í Bayern. Og har er ein sera sterk ølmentan, greiðir Annika frá.

Hon sigur, at munurin á Berlin og Suður-Týsklandi er stóur.

- Í Berlin er nógv meiri ferð á enn í Suður-Týsklandi.

- Fólk í Suður-Týsklandi hugsa eisini nógv meiri um umhvørvið. Tey gera nógv við eitt nú endurnýtslu, og tað haldi eg er posi-tívt, sigur Annika.

Hon er tó skjót at leggja aftur at, at týskarar, óansæð, hvar í landinum teir búgva, eru sera gestabliðir.

- Eg eri blivin væl móttikin allastaðni, eg havi verið.

Annika roynir at umboða Føroyar væl, og hon sigur, at fótbólturin ger tað lættari at greiða frá um Føroyar.

- Týskarar eru sera áhugaðir í Føroyum. Og nógvir vita eisini eitt sindur um okkum. Serliga aftan á, at tað gjordist greitt, at vit skulu spæla ímóti Týsklandi í undankappingini til EM, sigur Annika.

Hon greiðir frá, at morgunin eftir, at EM-lutakastið varð almannakunngjørt hevði ein av ølprofessorunum skemtandi tikið til, at týskarar eru bangnir fyri at spæla fótbólt ímóti føroyingum.

- Tá var eg skjót at svara, at tað áttu teir at verið. Vit vunnu jú á Eysturriki, sigur Annika og flennir. Men tað sást tó týðuliga á henni, at hon er stolt av at vera føroyingur.

Gott at fara undir útbúgving aðrastaðni

Annika heldur, at tað er gott, at føroyingar fara aðrastaðni enn til Danmarkar í útbúgving.

- Ikki tí, eg havi sjálv fingið mína útbúgving sum matvøru-verkfrøðingur í Danmark og nógvir góðar vinir, men tað er uttan iva sunt at fara aðrastaðni. Eg haldi, at tað er av stórum týðningi, at fólk eru fjølbroytt í einum lítlum landi, sigur hon.

Hon visir á, at tá ein skal fara uttanlands í lestrarørindum er tann altjóða skrivstovan ein stór hjálp.

Annika sigur, at tað eru fitt fólk allastaðni, og tá ein ætlar sær til eitt annað land, skal ein ikki vera so bangin.

- Tað er týðningarmikið at vera opin og geva nakað frá sær, fyri at fáa nakað aftur.

- Tað er umráðandi at hava hjartað við sær. At vera mentalt til staðar og taka allan lærdóm, og alt annað til sín.

Men so skal ein kortini eisini duga at sálða frá, sigur Annika.

Annika sigur, at man má heldur ikki gloyma sínar røtur.

Framtíðin

Annika er útbúgvin í matvøru-verkfrøði og tað gevur nógvir møguleikar innan matvøruvinnur í og rundan um Føroyar. Hon hevur fingið bjóðað starv í fleiri

bryggjarium í Týsklandi.

- Eg havi hugsað meir og meir nú um at koma heimaftur, sigur hon.

Og so er tað tað: Hevði tú ikki kunnað hugsað tær at komið heimaftur og arbeiðt á Føroya Bjór?

- Tað er væl møguligt, svarar Annika Waag at enda.

Hugarensli í lunnbótini

Sessist á niðasta stein í lunnbótini her undir neystinum hugurin reikar uttan mið og mál sigarettin ríkur millum fingrarnar alduskvatli undan kattarhellu og rúnarbundni "velfarssteinur" á blankari hellu ikki vikaður í øldir ímynd av seiggi manna

Taki dik á meg leggi hugin fyri íla nú koma myndirnar myndir úr barnaárunum tá vit veiddu seiðamurtar niðri á kletti – sílatanga og kattarhellu undraðust á flóð og fjørðu veiðuhugur og fongfrøðin vaknaðu her í lívsins morgunroða aldast lívsmenskan

Bráðliga birtist søgumyndin sjeggsíðir menn við útróðrarskríni neystahurðar uppá víðan vegg sterkar hendur á toll og stökk draga bátin eftir lunnni á sjógv stínga frá – setast til árar nú ljóðar kingosálmurin eins dragandi og rennisjógvur hin almáttugi í rongini

Louis